

Účast PP v dalším vzdělávání (v %)

Druh dalšího vzdělávání PP	podíl škol (uzavřený šk. r.)
Studium ke splnění kvalifikačních předpokladů	47,4
Studium ke splnění dalších kvalifikačních předpokladů	34,7
Studium k prohlubování odborné kvalifikace – kurzy a semináře DVPP	89,1

Z finančních důvodů byly častější formou dalšího vzdělávání kratší kurzy a aktivity z přístupné nabídky, často i ve vazbě na výhodnou cenovou nabídku dotovaných rozvojových projektů. Tuto formu dalšího vzdělávání upřednostnilo 89,1 % škol. Celkový podíl škol, kde se učitelé účastnili alespoň jedné formy dalšího vzdělávání, se příliš nezměnil (až 98,5 % škol). Přibližně ve stejné míře jako v předchozím školním roce bylo ve školách další vzdělávání zaměřeno také na studium ke splnění kvalifikačních předpokladů (47,4 % škol).

Účast učitelů v ČR v dalším vzdělávání je ve srovnání s mezinárodním průměrem šetření TALIS mírně podprůměrná, zapojení učitelů se liší především v oblasti komplexnějších forem vzdělávání (účast na konferencích, síťování učitelů, výzkumné aktivity). Z šetření TIMSS vyplynulo, že v dalším vzdělávání učitelů prvního stupně souvisejícím s výukou matematiky a přírodovědy zaostává Česká republika za průměrem evropských zemí.

2.1.9 Školní klima v základním vzdělávání

Sledování školního klimatu probíhalo v rámci hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání v základních školách. Česká školní inspekce během řízených rozhovorů s řediteli škol a s pedagogy (nejčastěji během pohospitačních rozhovorů) monitorovala míru spokojenosti zaměstnanců školy s materiálním vybavením školy, s personálním složením, mezilidskými vztahy ve škole a s celkovou kulturou školy.

Nejméně pozitivně hodnocenou oblastí je podle učitelů personální složení, podle výpovědí ředitelů škol je to materiální vybavení školy. Obě skupiny nejpozitivněji hodnotí oblast mezilidských vztahů. Ředitelé škol vnímají méně pozitivně spokojenost učitelů s pracovním zázemím na rozdíl od samotných učitelů. Naopak pozitivněji než učitelé vnímají ředitelé škol spolupráci s místní komunitou, se zákonnými zástupci žáků a respekt žáků k učitelům a jejich vztahy. Je však nutné zmínit, že všechny výroky byly hodnoceny převážně pozitivně (92 % až 99,4 % učitelů a ředitelů). Příznivé školní klima v českých školách potvrzuje i šetření TALIS. Oproti tomu další mezinárodní projekty zjišťují, že žáci hodnotí školní klima spíše opačně. V šetření PISA 2012 bylo navíc v České republice zjištěno druhé největší zhoršení indexu vztahu patnáctiletých žáků ke škole v rámci zemí OECD od roku 2003 do roku 2012. Index sounáležitosti se školou, který v projektu PISA vyjadřuje, do jaké míry považuje žák školu za přátelské prostředí, kde má i on sám svoje místo, je nejnižší mezi zeměmi OECD. Je tedy zřejmé, že vnímání klimatu školy řediteli a učiteli se od vnímání klimatu školy žáky diametrálně liší.

Významným ukazatelem kvality školního klimatu je také postoj školy k možnostem jeho pozitivního ovlivňování a jeho sledování vlastními či externími nástroji. Možnost žáků působit na vzdělávací proces prostřednictvím zakládání samosprávných orgánů a aktivně se podílet na životě školy je jedním z důležitých faktorů pro rozvoj pozitivního sociálního klimatu ve školách. Ředitel školy respektoval stanovisko a vyjádření samosprávných orgánů žáků ve 45,1 % navštívených škol, pouze v případě 0,9 % žakovských samospráv se jejich stanovisky a vyjádřeními nezabýval. Zřízení těchto samosprávných orgánů dosud nevyužila více než polovina z inspektovaných škol (50,2 %), v 1,5 % škol tyto samosprávné orgány nefungují nebo nevyvíjejí žádnou aktivní činnost, přestože byly zřízeny.

